Augustinus, Aurelius: Explanatio psalmorum

Basel: Johann Amerbach, 1497, 1497 Seite 334

ſüt referunť. Hoc aũt in terra eſſe voluit: quia ꝓpter
eos q̄ in terra ſüt: illa ↄſcripta ſüt. Vñ ⁊ ipe in terrã
venit: vt ea cũcta firmaret: id eſt in ſe mõſtraret im/
Luc.24 pleri. Oportebat em̄ inq̄t ĩpleri oĩa que ſcripta ſunt
in lege ⁊ ꝓphetis ⁊ pſalmis de me: id ē in ſũmis mon
Eſaie.2 tiũ. Sic em̄ venit in nouiſſimis tp̄ibus manifeſtus
mons dñi: parat⁹ in cacumine montiũ: qđ hic ait: ĩ
ſũmis montiũ. Supextollet ſup libanũ fru/
ctus eius. Libanũ ſolemus accipere veluti hui⁹
ſeculi dignitatẽ: qm̄ mons eſt liban⁹: excelſas arbo
res habẽs: ⁊ nomẽ ipm̃ interp̄tať candidatio. Quid
ĝ mirũ ſi ſup hui⁹ ſeculi p̄clarũ om̄e faſtigiũ fruct⁹
ſupextolleť chriſti: cui⁹ fructus dilectores om̄ia ſe/
cularia culmina ↄtempſerũt: Si aũt in bono accipi
Ps.103. mus libanũ ꝓpter cedros libani quas plantauit: q̄s
ali⁹ fructus intelligẽdus eſt: qui ſup hũc libanũ ex/
tolliť: niſi de quo Apl's dicit de charitate locutur⁹:
1.Cor.13. Adhuc ſupeminentẽ viã vobis demõſtro: Hoc em̄
Gal.5 ⁊ in p̄mo ꝓponiť muneꝝ diuinoꝝ: vbi ait: Fructus
aũt ſpiritus eſt charitas: atq; inde cetera: vbiq; cõ/
ſequẽtia cõtexunť. Et florebunt de ciuitate ſi/
Q cut fenũ terre. Qm̄ ambigue poſita ẽ ciuitaſ: nec
adiunctũ eſt eius aut dei: Nõ em̄ dictũ eſt de ciuita
te eius: vel de ciuitate dei: ſed tantũ de ciuitate: ĩ bo/
no intelligiť: vt de ciuitate dei: h̄ ẽ de eccleſia floreãt
ſicut fenũ: ſ; fenũ fructiferũ: ſicuti ẽ frumẽtũ: Nã ⁊
hoc fenũ appellať ĩ ſancta ſcriptura: ſicut in Geneſi
Gen.1. iuſſũ ẽ ꝓducere terrã om̄e lignũ ⁊ om̄e fenuz: Nec
adiunctũ ẽ: om̄e frumentũ: qđ ꝓculdubio nõ p̄teri
reť niſi feni nomine etiã hoc intelligereť: ⁊ ĩ multis
aliis ſcripturarũ locis hoc inueniť. Si aũt ſic acci/
piendũ eſt: florebũt ſicut fenũ terre: quẽadmodũ di
Eſaie.40 ctũ ẽ: Om̄is caro fenũ: ⁊ claritas hoĩs ſicut flos fe
ni: pfecto ⁊ ciuitas illa intelligenda eſt q̄ ſeculi h⁹ ſo
Gen.4 cietatẽ ſignificat. Nõ em̄ fruſtra p̄m⁹ cain ↄdidit ci
uitatẽ. Exaltato itaq; fructu chriſti ſup libanũ: id ẽ
ſup arbores diuturnas: ⁊ ligna imputribilia: q; ille
fructus etern⁹ eſt: om̄is claritas hoĩs ſc̄m tp̄alem ſe/
culi celſitudinẽ feno compať: qm̄ a credẽtibus ⁊ vi/
tã eternã iã ſperantib⁹ ſperniť felicitas tp̄alis: vt im
pleať illud qđ ſcriptũ eſt: Om̄is caro fenũ: ⁊ oĩs cla
Eſa.40 ritas carnis vt flos feni. Fenum aruit: flos decidit:
verbũ dñi manet in eternũ. Ibi eſt fructus eius ex/
altatus ſup libanũ. Semp em̄ caro fenũ fuit: ⁊ clari
tas carnis vt flos feni. Sed q; nõ demonſtrabatur
que fuerat eligenda ⁊ p̄ponenda felicitas: flos feni
ꝓ magno habebať: nec ſolũ minime cõtẽnebať: ſed
etiã maxime appetebať. Quaſi ergo tunc ita eſſe ce/
perit: quãdo em̄ aĩaduerſum eſt atq; cõtemptũ: q̄c/
quid florebat in ſeculo: ita dictũ eſt: Supextolleť ſu
per libanũ fructus eius: ⁊ florebũt de ciuitate ſicut
fenũ terre: id eſt diffamabiť ſup om̄ia qđ in eternuz
ꝓmittiť: ⁊ compabiť feno terre: quicq̄d pro magno
R
Al.†nõ habet. habeť in ſeculo. Sit† ergo nomen eius benedi
ctuz in ſecula: ante ſolem permanet nomẽ
eius. Per ſolem tẽpora ſignificata ſũt. Ergo ĩ eter
nũ p̄manet nomen eius. Eternũ em̄ antecedit tem/
pora: nec claudiť tempore. Et benedicenť in ip/
ſo om̄es tribus terre. In ipo q̄ppe impleť quod
Gal.3. ꝓmiſſũ eſt abrae: Nõ em̄ dicit in ſeminibus tanq; ĩ
multis: ſed tanq; in vno: ⁊ ſemini tuo qđ eſt chriſt⁹.
Gen.22. Abrae aũt dĩ: In ſemine tuo bñdicenť om̄es trib⁹
.Ro.9. terre: Neq; filii carnis: ſ; filii ꝓmiſſiõis deputãť in

ſemine. Om̄es gentes magnificabunt euz.
Tanq; exponendo repetitũ eſt qđ ſupra dictũ eſt.
Quia em̄ benedicentur in eo: magnificabunt eum:
non ipi faciendo vt magnus ſit qui per ſeipſum ma
gnus eſt: ſed laudando ⁊ magnum fatendo. Sic em̄
magnificamus deum: ſic etiam dicimus: Sancti/ Matth
ficeť nomẽ tuũ: qđ ſemp vtiq; ſanctũ eſt. Benedi
ctus dñs deus iſrael: qui facit mirabilia ſo
lus. Conſideratis om̄ib⁹ ſupra dictl: eructať hym
nus: ⁊ benediciť dñs deus iſrael. Impleť em̄ qđ ad
illã ſterilẽ dictũ ẽ: Et q̄ eruit te: ipe dñs de⁹ iſrľ vni/ Eſaie.
uerſe terre vocabiť: Ipe facit mirabilia ſol⁹. Quo/
niã quecũq; faciũt: ipe in eis opať: q̄ facit mirabilia Al.†
ſolus. Et benedictũ nomẽ† glorie eius ĩ eter †non
nũ: † ⁊ in ſeculũ ſeculi. Quid aliud latini interp̄ parte
tes diceret: q̄ nõ poſſent dicere: in eternũ: ⁊ in eter/
nũ eterni: Quaſi em̄ aliud dictũ ſit in eternũ: ⁊ aliđ
ĩ ſeculũ: ita ſonat. Sed grec⁹ hʒ: είσ Τορ αἰωρά
χάι είσ Τορ αἰωρά Του αἰώροσ: qđ forte cõmo
di⁹ diceret in ſeculũ: ⁊ in ſeculũ ſecl'i: vt ĩ ſeculũ ĩtel
ligereť: q̄ntuz h̄ ſeculũ durat: in ſeculũ aũt ſeculi: qđ
poſt hui⁹ finẽ futuꝝ ꝓmittiť. Et replebiť† glo/ Al.†
ria eius om̄is terra: fiat fiat. Iuſſiſti dñe: ita
fit: ita fit: donec illud qđ cepit a flumine: p̄ueniat oĩ/
no vſq; ad terminos orbis terre.

Explicit Tractatus de p̄s. LXXI.

Incipit Tractatus de p̄s. LXXII.

Audite audite dilectiſſima viſcera corporis
a chriſti: quoꝝ ſpes dñs deus veſter eſt: ⁊ nõ
reſpicitis in vanitates ⁊ inſanias mẽdaces: Ps
⁊ q̄ adhuc reſpicitis: audite: ne reſpiciatis. Pſalm⁹
iſte inſcriptionẽ habet: id eſt titulũ: Defecerunt
hymni dauid filii ieſſe: pſalm⁹ ipi aſaph.
Tot habemus pſalmos in quoꝝ titulis ſcriptuz eſt
nomẽ dauid: nuſq; eſt additũ filii ieſſe: niſi in hoc ſo
lo: Qđ credendũ ẽ nõ fruſtra factum neq; inaniter.
Vbiq; em̄ nobis innotuit deus: ⁊ ad intellectuz vo/
cat piũ ſtudiũ charitatis. Quid eſt: defecerũt hym/
ni dauid filii ieſſe: Hymni laudes ſũt dei cũ cãtico:
Hymni cant⁹ ſũt ↄtinẽtes laudes dei. Si ſit laus ⁊
nõ ſit dei: nõ ẽ hymn⁹. Si ſit ⁊ laus ⁊ dei laus: ⁊ nõ
canteť: nõ ẽ hymnus. Oportet ĝ vt ſi ſit hymn⁹: ha
beat hec tria: ⁊ laudẽ: ⁊ dei: ⁊ canticuz. Quid eſt er/
go: defecerũt hymni: Defecerũt laudes que cantã/
tur in deũ. Moleſtã rem ⁊ quaſi luctuoſam videtur
nũciare. Qui em̄ cantat laudẽ: nõ ſolum laudat: ſed
etiã hilariter laudat. Qui cantat laudem: nõ ſolum
cantat: ſed ⁊ amat eũ quẽ cantat. In laude ↄfitentis
eſt p̄dicatio: in cãtico amantis affectio. Defecerunt
ĝ hymni dauid ait: ⁊ addidit: filii ieſſe. Erat em̄ da/ 1.R
uid rex iſrael filius ieſſe: tp̄e q̄dã veteris teſtamenti:
Quo tp̄e nouũ teſtam̄tũ occultatũ ibi erat: tãq; fru
ctus in radice. Si em̄ q̄ras fructũ in radice nõ inue/
nis: nec tamẽ inuenis in ramis fructũ: niſi q̄ de ra/
dice proceſſerit. Illo ergo tempore populo primo
veniente ex ſemine abrae carnaliter: nã ⁊ popul⁹ ſe/
cũdus p̄tinens ad nouũ teſtamentũ: ad ſemẽ abrae
p̄tinet: ſ; iã ſpũaliter. Illi ĝ populo p̄mo adhuc car/
nali: vbi pauci ꝓphete intelligebãt: ⁊ q̄d deſideraret
a deo: ⁊ q̄n haberet publice p̄dicari: p̄nũciauerunt
futura hec tp̄a: ⁊ aduentũ dñi nr̄i ieſu chriſti: ⁊ quẽ/
admodũ ipe chriſtus ſc̄m carnez naſcitur⁹: in radice
erat occultus in ſemine patriarcharũ: ⁊ quodã tẽpo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0334
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG